

TÖRÖKŐR

2014. április

A törökőri gyülekezet lapja

A második nap...

Koroknai-Tegez Ferenc

Húsvét vasárnapra Krisztus feltámadt. De az a ravasz kérdés, hogy mi történt húsvét hétfőn? Némi gondolkodás után a próbálkozó konfirmandusok válasznak valami kevésbé okosat, amin azután jót mulatunk. Mert, hogy semmi. Ünnepeünk, és ez most nem ér véget, hanem valami népi, valami pogány, valami felszabadult módon a vidámságunkat sejtjeink és érzelmeink vezérlik. A második nap. A lányaink, asszonyaink végiglátogatása saját korunk és szokásaink divatja szerint vízzel, kölnivel, tojásbegyűjtő lelkesedéssel, van, akiben népszokást, van, akiben gyerekes rejtőzést, van, akiben féktelenséget ébreszt. S annyira így volt, van, és lesz, amennyire a nyugatról felénk harsogó kultúrák rózsaszín

valentínjai és narancssárga hello-vínjei soha nem fogják a helyüket elfoglalni, mert ez a mi gyökereinkből is táplálkozik.

Mi legyen hát? Szívünk és hitvallásunk szerint úrvacsorába csendesedve kéne szemlélni a világ tobzódását, vagy fékezett indulattal csatlakozzunk egy plázás menethez?

Elsőnek azt ajánlom, mindenki nézegessen képeket. Amelyeken révedezve felidézi magában, hogy az a régvolt ünnep hogyan őrizte meg méltóságát, miközben társas kapcsolataink a bibliai felebaráti szeretetet nem imádságban, hanem egymás ugratásában és ritka látogatásokban gyakorolták. Aztán ha elfogytak fényképeink, vagy már az interneten sem találunk fél-száz évvel visszanyúló, fekete-fehér mozdulatlanságba faragott vizes nevetést, akkor meséljünk.

Folytatás a 2. oldalon

GYÜLEKEZETI ÉLET

Január 26-án gyülekezetünk tagjai imatálálkozáson vettek részt a Lisieux-i Szent Teréz Plébánián. Ahogy Lajos atya fogalmazott megnyitójában: összegyűltünk másságban is az azonosságot, különbözők közt is az egységet keresni. Az imahét liturgiáját Balássy András nagytiszteletű úr mutatta be. Az 1Kor 1,1-17 igeszakaszt nyitotta meg és magyarázta, hogy a jelenlévők alaposan gondolkodhassanak Pál apostol kérdésén: „Hát részekre szakítható-e Krisztus?” Ahogy előző vasárnap a plébánia közösségének gondolatmenete, a törökőri gyülekezeté is lépésről lépésre jutott el a válaszig. Az imákban, az énekekben, a kiegészült énekkarunk szolgálatában, az ige hirdetésében és magyarázatában kibontakozó közös elmélkedés, az, hogy „Együtt hirdetjük az evangéliumot” (Ézs 61,1-4), kimondatlanul is tudatosította Pál apostol figyelemztetését, hogy elhívtak vagyunk, s hogy mindazokkal együtt kaptunk elhívást, akik, bárhol élnek az Úr Jézus Krisztus nevét hívják segítségül. Mindazokkal együtt tehát, akik az Istenre bízta magukat. Az imahetet reménységgel zárhattuk. Megosztottak vagyunk ugyan, s azok is maradtunk, de egy lépéssel mégis közelebb kerültünk Jézus Krisztus tervének valóra váltásához, aki azt kívánta, hogy mindnyájan egyek legyünk (Jn 17,21). A fölemelő estét szeretetvendégség és jó ízű beszélgetés zárta.

Február 2-án megkezdte igehirdetői szolgálatát Koroknai-Tegez Ferenc nagytiszteletű úr, aki a szombat fél-évet töltő Balássy Andrást helyettesíti. Lekciónak Máté evangéliuma 12. részéből a 38-50 igeszakaszt, textusnak, azaz alapigének a 12,50-et választotta: „Mert aki cselekszi az én mennyei Atyám akaratát, az az én fivérem, nővérem és az én anyám.” Gondolatmenetében arra a kérdésre összpontosított, hogy miért kívánunk a farizeusokhoz hasonlóan újra meg újra jelet, azaz igazolást, miért akarunk mintegy feltételt szabni ahhoz, hogy higgyünk, s hallgassunk Jézus Krisztus szavára. Összefogott, feszes, sodró erejű, racionális érvelésű magyarázatában oda jutott, hogy nem értenünk, hanem elfogadnunk és a hit engedelmességével cselekednünk kell az Úr akaratát. Csak ez az üdvre vezető döntés. A szívünk döntése.

Folytatás a 2. oldalon

Folytatás az 1. oldalról
(A második nap...)

Milyen volt nyuszifészket bontani, zárt ajtó mögött számolni hány locsoló is kopogtatott be, ki az, akit szívünk leginkább vágyott. Mert a gyermekszerelmünk arcát látni olyan volt, mint a szószékről hirdetett feltámadás. És ha minden húsvét hétfőhöz kötődő régi történetet magunkban felidézünk, akkor nyitott tenyérrel engedjük, hogy vigye a vizet árasztó tavaszi szél.

S minthogy krisztuskövető férfiként a második napra nekem komoly feladat jutott, nem szakadva küldetésemtől, évente újrafogalmazom mondanivalómat nyolcsoros hitvallásba sűrítve:

*Húsvét hétfőn mindig tudom,
Mária hírét sosem unom.
Hirdetek hát feltámadást,
Örök élet rügyfakadást.
Bibliában ott a titok,
Templom ajtót sűrűn nyitok,
Aki velem együtt vallja,
Annak szívem a kölnt javallja.*

Imaház: változások előtt

Szabó István

Nem állítom, hogy bajok vannak MÁV telepi imaházunk körül, de azt igen, hogy – mert látjuk már, ami fontos –, érdemes volna elgondolkodnunk a kialakuló helyzeten, ne érjenek bennünket készületlenül a változások.

Azt valószínűleg gyülekeztünk minden tagja tudja, hogy az imaházban húsvét és az örökkévalóság vasárnapja közötti időszakban minden hónap első és utolsó vasárnap délutánján tartunk istentiszteletet. Azt már alighanem kevesebben tudják, hogy ezeket csak

néhányan látogatják. Leginkább azok, akik állapotuk miatt a Százados úti templomba nem juthatnak el. Sajnos, az elmúlt év őszén tovább apadtunk. Váratlanul két áldozatos, testvérünkötől, Zelenák Istvánnétól, és Berkovicsné Polgár Gabriellától is el kellett búcsúznunk. Szűts Ferencné testvérünkre pedig, aki már 87 éves, és jelenleg is kórházi ápolásra szorul, mozgásképtelensége miatt a továbbiakban nem számíthatunk, miként felesége halálát követően Berkovics Jenő testvérünkre sem. Vagyis egyre kérdésesebb, hogy mi lesz, milyen lesz az imaház jövője.

Folytatás a 3. oldalon

Az imaház. Döntenünk kell, mi legyen vele.

2 TÖRÖKÖR

Folytatás az 1. oldalról
(Gyülekezeti élet)

Február 6-án presbiteri-szolgálatvezetői konzultációt tartottunk. Az alkalmon jelen volt Bagi László nagytiszteletű úr, a Baross téri Református Egyházközség lelkesze, aki Balássy András szombat fél-éve alatt az adminisztrációs tennivalókat veszi át. A megbeszélésen természetesen részt vett Koroknai-Tegez Ferenc nagytiszteletű úr is. A távol maradók miatt jellemzően presbiteri tanácskozásnak az volt a célja, hogy dr. Nagy Sándor főgondnok úr vezetésével áttekintse, ami a különféle szolgálatokban, a szolgálók együttműködésében, a struktúra egészének működtetésében a szombat félév során problémákat okozhat. A felmerülő kérdéseket megvitatta, a feladatokat tisztázva és tudatosítva a testület úgy találta, hogy az elkövetkező időszakban a változások ellenére sem kell sehol komolyabb fennakadással számolnia.

Február 9-én, istentiszteleten mutatkoztak be gyülekeztünk új tagjai: Barabás Márton, Bántó Attila, Bántó Réka, Diószegi Éva, s a gyülekezetbe most visszatért Soós család, Soós Tamás, Soósné Jeckel Erzsébet, Soós Balázs, Soós Eszter és Soós Timea. Hálát adunk Istennek kegyelméért, hogy gyarapodhatunk, s hogy befogadhatjuk egymást, ahogyan Krisztus is befogadott bennünket az Isten dicsőségére. (Róm 15, 7)

Február 23-án gyülekezeti délutánt tartottunk. Vendégünk volt dr. Dibuz Sarolta presbiter, a mobil kommunikációs hálózati berendezéseket gyártó, Ericsson nevű cég főosztályvezetője. A program a 395. dicséretünk közös elénklésével, Koroknai-Tegez Ferenc nagytiszteletű úr áhítatával (Mt 18,11), az áhítatra felelő imádsággal, és a 167. énekünkkel kezdődött, majd dr. Dibuz Sarolta beszélt munkájáról, utazásairól, meghatározó élményeiről. A mintegy másfél órás vetített képekkel kísért beszámoló teljesen lekötötte a majd kéttucatnyi érdeklődő figyelmét. Megint egyszer igazolva láthattuk, hogy a szakmájukat hivatásként megélő legjobbak nemcsak követhetők, pontosak, meggyőzőek, hanem felettébb hangulatosak és szórakoztatóak is. Szó esett a szakterület alapfogalmairól, a hálózatok és készülékek működéséről, a kutatás és fejlesztés kérdéseiről, a globális szolgáltatásokról, az okos alkalmazások soráról, amelyekkel feltehetőleg hamarosan a mindennapokban is találkozhatunk majd. Sokszálú és sokirányú tanulságokkal szolgált az is, amit a munkához kötődő utazásainak élményeiről osztott meg az érdeklődőkkel. Irországtól Indiáig, Koreától Svédorszáig, Tunéziától Norvégiaig nemcsak az emberek, szokások, erkölcsök, kultúrák találkozásainak jót, rosszat hozó, előnyökkel és hátrányokkal járó konfliktusait élhette át, nemcsak magát ismerhette meg mélyebben, de azt is, hogyan cselekszik a Gondviselés.

Folytatás a 3. oldalon

Folytatás a 2. oldalról (Gyülekezeti élet)

Színes, sokrétű, új dimenziókat megnyitó élet, egy fölkészült, tájékozott, megragadó ember nyílt ki előttünk olyan kérdésekkel, amelyekről jó volt vele együtt gondolkodni, s amelyeket jó volt a beszélgetésben továbbgondolni. A délutánt a 127. zsoltár első és második, a 73 zsoltár 23. versét megszólaltató énekkar szolgálat, és a beszélgetésnek új teret nyitó szeretetvendégség zárta.

Március 6-án a presbitérium Bagi László lelkészi elnök, Koroknai-Tegez Ferenc nagytiszteletű úr, valamint Kerekes Péter, a Hős utcai misszió vezetőjének jelenlétében, hat napirendi pontot tárgyalta meg. A testület meghallgatta Szabó István gondnok urat, a leltározási bizottság vezetőjét a 2013. évi leltár eredményéről, s beszámolóját egyhangúlag tudomásul vette. Hasonlóan döntött dr. Nagy Sándor főgondnok úr előterjesztése után is, aki a Magyar Református Egyház gazdálkodásáról szóló törvény változásait, s ennek gyülekezetünket érintő következményeit ismertette, egyszersmind biztosította a presbitériumot arról, hogy az elnökség az új előírásoknak maradéktalanul eleget tesz. Ugyancsak főgondnok úr tekintette át pályázati lehetőségeinket. Mindhárom önkormányzat, a józsefvárosi, a kőbányai és a zuglói is március végén írja ki pályázatát. Reménység szerint elég segítséget kapunk ahhoz, hogy rendbe tétessük a parókia iskola felé eső falát, és zavartalanul működtethessük a Hős utcai missziót. Főgondnok úr bejelentette, hogy tárgyalta a szomszédos iskola igazgatójával, mert megoldást kell találni a parókia tetejére hulló vakolatdarabok kártételének elhárítására. Erre azért is szükség van, mert az esztendő egyik további nem halogatható feladata éppen a tető rendbetétele, és a kapu elé tervezett torony megépítése. A munka a jelenlegi ajánlat szerint 11 millió forintba kerül, erre, az egymillió önrészt előteremtve, az egyházmegye építési segélyalapjánál kívánunk pályázni. A presbitérium felhatalmazta az elnökséget a pályázat előkészítésére. Kerekes Péter a Hős utcai misszióról adott rövid tájékoztatást. Az evangelizációs csoport hat főből áll, mint megjegyezte, közülük senki nem tagja a törökőri gyülekezetnek. Minden vasárnap két külön épületben, Lakatos Gusztáv és Lakatos Imre családjánál tartanak előbb a gyerekeknek, majd felnőtteknek bibliaórát, s nyaranként, koreai segítséggel, ötnapos Biblia klubot. Javaslatára szerint érdemes volna a gyülekezetnek végiggondolnia a két közösség közelítésének lehetőségeit. Alkalmat teremthetnénk az erre vállalkozó gyerekeknek énekes bemutakozásra, közös szeretetvendégségre, a tavalyihoz hasonlóan közös önkéntes munkára, s vendégül láthatnánk néhány gyereket a gyülekezeti gyerektáborban. A presbitérium felkérte Kerekes Pétert javaslatára írásos előterjesztésére. Főgondnok úr végül arról tájékoztatta a presbitériumot, hogy az Aréna-per nem mozdult, másodfokra várunk, s hogy gyülekezeti honlapunkon immár meghallgathatók a vasárnapi igehirdetések.

Folytatás a 2. oldalról (Imaház: változások előtt)

Cselekednünk kell, amire van is némi lehetőségünk, mert mind a MÁV, mind a Pongrác telepen nagy a mozgás, sokan kiköltöznek, a helyükre pedig újak jönnek, akik nem ismernek bennünket, és nem tudnak istentiszteleti alkalmainkról sem. Ha felhívjuk figyelmüket az imaházra, tudatosítjuk alkalmainkat, néhányukra egészen biztosan számíthatunk. Amihez Isten segítségét kérjük.

Változások várhatók egyéb tekintetben is. A tulajdonos MÁV öt év óta egyfolytában értékesíteni akarja a MÁV telepi ingatlanjait. Sikertelenül. A kudarc okát nem tudni, de most rövid időn belül arra kényszerül, hogy minden ingatlanát átadja a Magyar Nemzeti Vagyongazdálkodási és Vagyongazdálkodási Igazgatóságnak így a MÁV telepieket is. A Nemzeti Vagyongazdálkodási Igazgatóság a MÁV telep egészét a kőbányai önkormányzatnak adja tovább, az önkormányzat pedig, amikor feloldhatja az állami tulajdonú ingatlanvagyont átadása során ke-

letkező elidegenítési tilalmat, értékesíteni tervezi a lakásokat, és minden egyéb bérleményt, beleértve az imaházat is. Vagyis belátható időn belül döntenünk kell, mit tegyünk. Lemondjunk-e az imaházról, vagy megvegyük. Az elsőt elképzelhetetlennek tartom, bár – tekintettel az istentiszteletre járók számának fogyására, teljesen ki sem zárhatom. A második a létszám némi gyarapításával nemcsak ésszerű, de kikezdrülhetetlen is. Arról nem szólva, mennyi minden köti gyülekeztünket az imaházhoz. Egyébként azzal számolhatunk, hogy kis területű ingatlanról lévén szó, az ára alighanem számunkra is megfizethető lesz. És még ez is jelentősen csökkenhet. Több példa biztat azzal, hogy egyházi intézmény esetében, amelyik egyházi céllal működik tovább, nem a piaci árat számolják fel. Még azt sem tartom lehetetlennek, hogy jelképes összegért megkaphatjuk.

Csak jussunk el odáig. Ezért dolgozunk, együtt az önkormányzattal.

Megvan az ideje a hallgatásnak

Kardos Eszter

„Absolon..., amikor a fejét megnyíratta – mert minden esztendő végén lenyíratta a haját; mivel igen nehéz volt, azért kellett lenyírattatnia – kétszáz seker súlyú volt a haja.” (2Sám 14,26) Visszatérően ismétlődő tett a hajvágás: egy ideig nő a hajunk, azután levágatjuk.

Egymást váltogató periódusokból áll az életünk. Ilyen az emberek közti forgolódás és az időleges visszavonulás szakasza is. Illés egy ideig a világtól távol élt: „letelepedett a Kerit-patak mellett, a Jordántól keletre.” (1Kir 17,5) Törökőri is folyik egy jelképes Kerit-patak, a Százados úton, a partjára telepedhetett lelkészünk, Balássy András. Pihenni. Ez tág fogalom,

sok-sok egyéb között például az is belefér, hogy időnként vasárnap elmegy más igehirdetőket meghallgatni. (Hiszen a tanárok is be-beülnek néha egymás óráira.) Erre a szombat-félévre, mint tudjuk, több évi – igazi szabadnapok nélküli, s csak rövid szabadságokkal megszakított – szolgálat után kerül sor. (Bár ő ezt biztos nem így mondaná.) Fogalmazzunk úgy: általánosan megszokott lelkipásztori „munkarend” szerinti évek után.

A hajvágáson s a szabadságon túl is: mindenféle szakaszok váltogatják egymást életünkben, szabályos vagy szabálytalan időközönként:

– a harc: „Az Úr szabadított támasztott Izráel fiainak, hogy megszabadítsa őket: Otniél.

Folytatás a 4. oldalon

TÖRÖKÖR 3

Az Úr pedig kezébe adta... Arám királyát” (Bír 3,9-10); és a nyugton élés szakasza: „Azután béke volt az országban negyven esztendeig” (Bír 3,11);

– Van, hogy Pál apostol valameddig egy helyben munkálkodott: „ott maradt (Korinthusban) egy évig és hat hónapig, és tanította közöttük az Isten igéjét” (ApCsel 18,11), máskor pedig útra kelt: „Ők (Pál és Barnabás)... a Szentlélektől kiküldve lementek Szeleukiába, onnan pedig elhajóztak Ciprusba” (ApCsel 13,4);

– nem használhatjuk kimeríthetetlenül erőinket, rendszere- sen táplálkoznunk kell: „Jónátán... kinyújtotta a kezében levő botot, és belemártotta a végét a lépes mézbe, kezével a szájához

vitte, és mindjárt ragyogni kezdett a szeme” (1Sám 14,27);

– környezetünk is periodikusan változik, mint a hideg és a meleg: „A király éppen a téli palotában tartózkodott... Előtte a kályhában égett a tűz” (Jer 36,22), a példázat- beli szőlőmunkások viszont nyáron azt mondják: „az egész nap terhét hordoztuk, és szenvedtünk a hőségtől” (Mt 20,12);

– szükségünk van alvásra, még a nyugtalan tengeren is lehet aludni: „Jónás... lement a hajó mélyébe, és ott feküdt mély álomba merülve,” (Jón 1,5) és: „Miközben hajóztak, ő (Jézus) elaludt.” (Lk 8,23) Alvás után jön az ébredés: „fölébredtem és fölnéztem; milyen jólesett az alvás!” (Jer 31,26)

Tartsuk tiszteletben lelkipásztorunk pihenőidejét, hagyjuk békén. Ne felejtjük: „Megvan az ideje a hallgatásnak, és megvan az ideje a beszédnek.” (Préd 3,7)

Csülökpörkölt a Hős utcában

Kerekes Péter

Tudomásom szerint körülbelül négy-öt évvel ezelőtt kezdődött el, református gyülekezetünk szervezésében, Isten igéjének rendszeres hirdetése a Hős utcai családoknak. Hisszük, hogy Isten kezdeményezése volt, amikor dr. Dobos Ágoston békésszentandrás református lelkipásztor rendszeresen látogatni kezdte a helyi családokat és szolgáló társakat gyűjtve maga mellé többen is csatlakozhattunk az evangelizációs csapathoz.

Jelenleg vasárnap délutánonként keressük fel a Hős utcaiakat Isten üzenetével. Két külön épületben, Lakatos Gusztáv és Lakatos Imre családjánál tartunk előbb a gyerekeknek, majd felnőtteknek bibliaórát. Nyáron a szabad ég alatt találunk otthonra. A gyerekek számára különben a legemlékezetesebb programok egyike a nyári gyerektábor, vagy bibli-

ai klub. Két évvel ezelőtt a VISZ (Vasárnapi Iskolai Szövetség), tavaly nyáron pedig Egyesült Államokból jött koreai keresztyén fiatalok vezetésével foglalkoztunk velük, öt egymást követő nap délutánján a két épület közötti füves területen.

A tavaly nyári ötnapos bibliai klub emlékezetes közös vacsorával, szeretetvendégséggel zárult. A törökőri és békésszentandrás református gyülekezetek támogatásából vehettük meg a csülök pörköltökhöz valókat, Imre bácsi pedig Hős utcai otthonában főzte meg az ízletes vacsorát harminc fő részére. Így valósulhatott meg a kölcsönös vendégszeretet, vendéglátás gyülekezetünk és a helyi lakók részéről egyaránt. A közös étkezés, a kölcsönös vendéglátás alkalmával az igazi testvéri szeretetet, elfogadást és Isten csodálatos jelenlétét tapasztalhattuk meg mindannyian.

Folytatás az 5. oldalon

HÍREK

Elismerés. Tizedszer adták át a Dizseri Tamás Szeretetszolgálati Díjat február 15-én Budapesten. A Bethesda Gyermekkórház alapító főigazgatójának emlékére szervezett tizenegyedik emlékkonferencián Katkó László lelkipásztor, a nagydobronyi Irgalmas Samaritanus Református Szeretetotthon vezetője vehette át az elismerést a Hold utcai református templomban. A hétszáz ezer forinttal járó díj célja, hogy elismerésben részesítsen egy olyan személyiséget vagy közösséget, aki és amelyik a Bethesda Kórház volt főigazgatójának lelkületével, példamutatón szolgálja a beteg, elesett emberek ügyét, egyszerre gyógyítva szeretettel azok testét és lelkét. A díjat tíz évvel ezelőtt hozta létre a Magyarországi Református Egyház Zsinata, a Németajkú Egyházközösség Protestáns Fóruma, a Bethesda Kórház Alapítvány és a Dunamelléki Református Egyházkerület. (diakonia.hu)

Biblia. Már a nyomdában van a revideált új fordítású Biblia legújabb kiadása, amelyet áprilisban mutatnak be a nagyközönségnek a Budapesti Nemzetközi Könyvfesztiválon. A református egyház az azzal egy időben összeülő Zsinaton veheti használatba az új Bibliát, amelyért ökumenikus istentiszteleten is hálát adnak a Magyar Bibliatársulat tagegyházai. Galsi Árpád, a Kálvin Kiadó igazgatója úgy nyilatkozott, hogy a most kiadandó Szentírás az 1975-ös új fordítás 1990-es változatának revideált, a folytonosságot őrző, frissített, javított variánsa. – Felmértük az olvasói, gyülekezeti, vásárlói igényeket, értékeltük a Bibliával kapcsolatosan beérkezett megjegyzéseket, kritikákat és javaslatokat, megfogalmaztuk a saját tapasztatainkat. Ebből kiindulva próbáltuk meg elkészíteni az új bibliatípusainkat, jelentette ki Galsi Árpád. A revíziós munka java nyilvánosan zajlott, próbakiadások is megjelentek: egészen a szöveggondozás utolsó fázisáig érkeztek visszajelzések a kiadóhoz. Meggyőződésük, hogy jobb, pontosabb és érthetőbb szöveget tesznek közzé. Természetesen nincs tökéletes fordítás, ez sem ígéri annak. De a lehető legjobbra törekedtek. Több mint tízféle bibliatípus kerül majd a boltokba: az olcsóbb kartonálton kívül többféle kemény- táblás, vászonkötéses, illetve puhatáblás, varrott kiadás lesz kapható, illetve újra lesz bőrkötéses, aranyfűzős Biblia is. A revideált szöveg online és mobil eszközökön is hozzáférhető lesz. (karolibiblia.hu)

Fesztivál. A XI. Református Zenei Fesztivált 2014. május 23-án és 24-én rendezik meg Budapesten. Pénteken és szombaton (a fesztivál első két napján) igen változatos program várja a résztvevőket. Zsoltáros fáklyás menet, késő esti zenés áhítat, 500 fős fesztiválkórus a Nemzeti Múzeum lépcsőjén, Kálvin-kertje építés, éjjeli táncház, kézműves vásár, kerekasztal-beszélgetések, kórustalálkozó, rézfúvós találkozó, néptánc, és sok-sok zenekar koncertje (Sebő együttes, Misztrál, Cimbaliband, Berka, Ismerős Arcok, Invocatio Musicalis, Szalonna és bandája Anima Soni).

Folytatás az 5. oldalon

Folytatás a 4. oldalról (Hírek)

A Református Zenei Fesztivál az idei évben is a Református Egység Ünnepeinek kiemelt kulturális rendezvénye. Ezért külön is hívnak minden hazai és határon túli iskolát és gyülekezetet, hogy kisebb-nagyobb csoporttal, vagy legalább néhány taggal képviselje gyülekezetét.
(rf.reformatus.hu)

Hegedüs Loránt. Fegyelmi büntetésként, első fokon írásbeli figyelmeztetést kapott a Hazatérés templomában a Horthy-szobor november 3-ai avatásán történtek miatt Hegedüs Loránt lelkész a Budapest-Északi Református Egyházmegeye bíróságától pénteken. A testület a lelkési törvény azon pontja miatt marasztalta el a lelképásztort, amelyik tiltja a közösség megosztását, a gyűlöletkeltést, valamint azt, hogy a lelképásztor olyat tegyen, ami a tiszta erkölcsbe ütközik. Ugyanakkor a bíróság nem tartotta indokoltnak a vádat képviselő egyházmegeyei jogtanácsos által kért palástvesztést, mert – mint a testület elnöke mondta – igaz ugyan, hogy már korábban is folytak eljárások Hegedüs Loránt ellen, ám ezek egyikében sem marasztalták el; első büntetésként pedig nem indokolt, hogy eltiltsák a hivatásától. Tóth Irén, a bíróság vezetője indoklásában azt mondta: a bíróság megállapította, hogy Hegedüs Loránt az ellene benyújtott „panaszban” foglaltakat elkövette. Ugyanakkor az egyházi bíráskodás elsődlegesen pásztorkodás, nem a minél magasabb büntetés kiszabása a célja, hanem az, hogy az egyházban minden „ékesen és szépen menjen”. Az ítélet nem jogerős, tizenöt napon belül fellebbezni lehet ellene az illetékes egyházkerületi bíróságon. Az ítélethirdetésen megjelent Hegedüs Loránt is mintegy hatvan támogatójának kíséretében. Hegedüs Loránt az ítélethirdetés után, a Kálvin téren rögtönzött beszédében azt mondta: a ítéletből egyértelműen kiderült, hogy a bíróság nem értékelte pártpolitikai tevékenységként sem a Horthy-szobor felállítását, sem az istentiszteletet. Szerinte csak azért kellett elmarasztaló ítéletet hozni, mert Szabó István, a Dunamelléki Református Egyházkerület püspöke a média által befolyásolt beadványt fogalmazott meg. Horváth György, a Budapest-Északi Református Egyházmegeye ügyészként eljáró jogtanácsosa az ügy február 20-ai tárgyalásán perbeszédében elsősorban azért kért hivatalvesztést, mert álláspontja szerint a lelkész a zsinati határozattal ellentétesen politikai rendezvényt tartott egy templomban. Azzal is vádolta a lelkészt, hogy olyan elveket hirdetett, egyebek mellett Horthy Miklós kultuszát, amelyekről nincs az egyházon belül közmegegyezés, ezzel pedig megosztja az egyházat és kárt okoz neki. Emlékeztetett, hogy Hegedüs Loránt folyamatosan publikál a nyíltan fasiszta és antiszemita szellemiségű kuruc.info elnevezésű hírportálon, ami szerint önmagában alkalmatlanná teszi arra, hogy lelkészként tevékenykedjen.

Folytatás a 6. oldalon

Folytatás a 4. oldalról (Csülökpörkölt a Hős utcában)

Hálásak vagyunk református gyülekezeti testvéreinknek, akik ima és anyagi támogatása lehetővé tette, hogy a nyári bibliai klub és szeretetvendégség mellett, karácsonykor egy-egy élelmiszer csomaggal is megajándékozhatuk azokat a családokat, amelyek leginkább rászorultak segítség-re, illetve amely családokból a

gyerekek rendszeresen részt vettek a bibliai foglalkozásokon.

Továbbra is kérjük gyülekezeti testvéreink imatámogatását, illetve aki esetleg szívesen részt venne személyen is a szolgálatban, szeretettel várjuk minden vasárnap délután a Hős utcában.

Ó mily szép és gyönyörűséges ha a testvérek egyetértésben élnek (Zsolt 133,1).

Hős utca, nyári ötnapos bibliai klub, balra a koreai fiatalok Jézus általi szabadulásról szóló pantomím jelenetet adnak elő, jobbra az asztalon pedig a fazékban várja a vendégeket a csülökpörkölt (2013)

Nem félek

Dibuz Ágostonné

Nehéz tanúságot tenni. Pedig hát egyszerűnek látszik ez. Az ember elmondja, miként talált a maga útjára, mi segített meghaladni az Úr szavát és dönteni mellette, és már meg is történt a dolog. Csak hát más dolog megélni valamit és egészen más elmondani, úgy, hogy akik hallják, megértsék, és higgyenek. Különösen, ha olyan természetesen történik meg minden, mint ahogy velem.

Nálunk édesapám evangélikus, édesanyám református volt. Mélyen értették és becsülték egymást, abból se támadt vita közöttük, hogy engem reformátusnak

neveljenek. Istennek tulajdonítom a döntést. Budafokon éltünk, ott is konfirmáltam, Demjén Istvánnál, ahogy édesanyám, aki aztán ugyancsak ő előtte esküdött hűséget édesapámnak. Eből is azt éreztem, hogy ez így van rendjén, ennek így kellett lennie, hogy egy nagyobb terv része vagyok.

Alig múlt el valamennyi idő, s én már a vasárnapi iskolát veztettem. Gondolom, nem könnyű érteni, hogy az Úr ilyen korán munkát adott nekem, feladatot és célt, hiszen kívülről nézve bizony nem látszhattam én erre alkalmasnak. És bizonytalan voltam magam is, nem tagadom.

Folytatás a 6. oldalon

TÖRÖKÖR 5

**Folytatás az 5. oldalról
(Nem félek)**

De készültem, tanultam, Biblia órára jártam, imádkoztam.

Akkor nyugodtam meg, amikor 1948-ban Szárszón, mély ima közben megszólított az Úr Jézus Krisztus. Erről nem tudok beszámolni, csak azt mondhatom: megtörtént. Tizenhat éves voltam. Én akkor és ott tértem meg. Vagy talán pontosabb úgy fogalmaznom, hogy ott és akkor ébredtem fel. Semmi bizonytalanság nem maradt bennem. A vasárnapi iskolát tizenöt éven át csináltam, egészen addig, míg 1962-ben férjhez nem mentem.

Közben leérettsgiztem, 1956-ban már a műszaki egyetem villamosmérnöki karán államvizsgáztam, és el is helyezkedtem a BHG híradástechnikai vállalatnál. Most, ahogy visszanezék, elámulok: milyen egyszerűen ment minden! Nem esett bajunk a háború idején. Orosz parancsnokság szállásolta be magát hozzánk, ott rend volt, fegyelem, fegyveres őrség, nem bántott bennünket senki. Az ötvenes években is eljártunk a templomba, és nem kötött belénk senki.

Pedig édesapám B-listás volt. Meg nem tudnám mondani, hogy miért, de nemkívánatos személynek számított. Megbélyegezték. Valahogy mégis boldogultunk, s még az egyetemre is bejutottam. Villamosmérnök lettem. Ki állíthatná, hogy nem Isten vigyázott ránk?

Az ő kegyelmének köszönöm a férjemet, és Sára lányomat. Mennyi szeretet, mennyi öröm! Nincs erre nekem elég szavam. Ahogy arra a szülés utáni feledhetetlen pillanatra sem, amikor a lányom először rám nézett, és a pillantása tiszta volt, komoly volt, és olyan, mint azé, aki ismer és ért engem. Boldog voltam, és ez a boldogság, mert Istenhez kötődik, azóta sem szűnik. Pedig

6 TÖRÖKÖR

már ötven éve, és én a nyolcvan-kettediket taposom.

Nem emlékszem mindenre, hiába, az idő teszi a maga dolgát, de ami igazán fontos, arra igen, azt fel is tudom idézni. Például, hogy Sárka jóvoltából kezdtük látogatni a törökőri gyülekezetet. A Százados útra költözött, akkor született Olivér unokánk, jöttünk segíteni, s elkísértük őket istentiszteletre is, minek mentünk volna vissza ezért Pesterzsébetre? Úgy is fogalmazhatnék, velük jártunk haza, mert első pillanattól otthon éreztük itt

Dibuz Ágostonné

magunkat. Nem tudnám megmondani, hogy miért. A gyülekezetért, a lelkészekért, templomért, hogy az olyan, amilyen. Szívünknek kedves.

Hadd mondjam el még, hogy valaki azt kérdezte tőlem a minap, félek-e a haláltól? Nem félek. Tudom, hogy ki vár rám, tudom, hogy feltámadunk. Akkor meg miért félnék? Olvasom a Bibliát, s minduntalan hallhatom Jézus Krisztust, aki azt mondja, és milyen sokszor mondja, hogy ne félj, ne féljetek. Vagyis, ha a Bibliát kérdezem, ahogy szoktam, felütve itt-ott, amikor nyugtalanít valami, s amikor el kell döntenem valamit, ami kihat az életemre, akkor is ezt a választ hallom. Ne félj! Ne féljetek! Nem félek.

**Folytatás az 5. oldalról
(Hírek)**

Ez a szellemiség ugyanis ellentétes a református egyház elveivel, márpedig egy lelkésznek az egyház álláspontját, szellemiségét kell képviselnie – mondta. Úgy vélekedett, hogy Hegedűs Loránt a szoboravatás előtt elmondott prédikációját is a zsidóság elleni uszításra használta fel, amikor Rákosi Mátyást, Kun Bélát és palesztin gyerekek gyilkosait emlegette, holott egy református párókusnak a megbékélést kell keresnie, nem feszültséget kell keltenie a vallási közösségek között. Nemes Árpád, Hegedűs Loránt ügyvédje visszautasította a vádakat. Az istentiszteleten nem volt semmilyen antiszemita megnyilvánulás, arra pedig nincs befolyásuk, hogy mi jelenik meg a kuruc.infón – mondta akkor az ügyvéd, aki többször heves szóváltásba keveredett a vádat képviselő jogtanácsossal. A tárgyaláson a védelem folyamatosan kísérletet tett olyan dokumentumok becsatolására, amelyek szerintük Horthy pozitív tevékenységét igazolják. Ezeket a bíróság rendre elutasította azzal az indokkal, hogy a pernek nem tárgya Horthy Miklós történelmi megítélése. *(Törökör)*

Kitüntetések. Több ismert református személyiség és református intézmény munkatársa is szerepel a március 15-e alkalmából kitüntetettek között. Kossuth-díjat kapott Kobzos Kiss Tamás népzene-tanár, Liszt Ferenc-díjas előadóművész, az Óbudai Népzenei Iskola igazgatója, Széchenyi Nagydíjat Honti László, a Károli Gáspár Református Egyetem professor emeritusa. Magyar Érdemrend középkeresztje polgári tagozata kitüntetést vehetett át Bölskeiné Ágai Ilo-ná, a Magyar Református Gyermekvédelmi Szolgálat Nevelőszülő Hálózatának gyógy-pedagógusa, valamint Tökcécski László dunamelléki főgondnok, az Eötvös Loránd Tudományegyetem Művelődéstörténeti Tan-székeének tanszékvezető egyetemi docense. Magyar Érdemrend Tisztikereszt elismerésben részesült id. Besztercey András, a Nagykunsági Református Egyházmegye esperese és Nagy Kálmán kunhegyesi lelkipásztor, a Sarepta Református Idősek Otthonának intézményvezetője. Magyar Érdemrend Lovagkeresztel tüntették ki Hegyi Sándor nyugalmazott székelyudvarhelyi lelkipásztort, Köntös László dunántúli főjegyzőt, a Dunántúli Református Egyházkerület Tudományos Gyűjteményeinek igazgatóját, Nagy Margitot, a Vajdasági Magyar Pedagógusok Egyesületének elnökét, az újvidéki Apáczai diákonthon igazgatóját, valamint Szalay László Pál telkibányai lelkipásztort, a Magyarországi Református Egyház Ökogyülekezeti Tanácsának tagját. Magyar Arany Érdemkeresztel ismerték el Draskóczy László kántor-zenetanár, a Magyarországi Református Egyház Énekeskönyvi Bizottság tagjának, valamint Mihalina László Mihály, a Mezőtúri Református Kollégium, Gimnázium, Szakközépiskola, Általános Iskola és Óvoda főigazgatójának munkáját. *(reformatus.hu)*

Folytatás a 7. oldalon

Folytatás a 6. oldalról
(Hírek)

Zsidók Magyarországon a 20. és 21. században címmel, külföldi és magyar előadók részvételével szervezett konferenciát a Károli Egyetem március 18-án. Tarr Zoltán, a Zsinat tanácsosa, Bölcskei Gusztáv, a Zsinat lelkes elnökének üdvözlését tolmácsolva, hangsúlyozta: a zsidók részei a magyar életnek, kultúrájának. „Tolerálnunk kell a különbségeket, de sosem szabad hagynunk, hogy ezek elválasszanak!” „A fájdalmas múltat sem szabad elfelejtenünk és tanulnunk kell a hibáinkból” – hangzott el. Az előadás fontosnak tartotta, hogy emléket állítson azoknak a református keresztyéneknek, akik életüket adták-kockáztatták, hogy embereket mentsenek. Például Varga Zsigmond debreceni lelkész, aki Auschwitzban hunyt el. Tarr Zoltán a Csengeri Református Egyházközösség példáját is kiemelte, mely a napokban egyedülálló anyaggal járult hozzá a Jad Vasem intézet gyűjteményéhez és a csengeri református-zsidó közös múlt feldolgozásához. (*reformatus.hu*)

Szociológiai vizsgálat. Az Egyházi Jövőkép Bizottság és az MRE Egyház-szociológiai Bizottságának kezdeményezésére március közepétől a KRE hallgatói 400 lelkeszt kerestek és keresnek fel, hogy átfogó felmérés keretében gyűjtsenek információkat a gyülekezetek helyzetéről. Az Egyház-szociológiai Bizottság úgy látja, „hogyan keveset tudunk magunkról, az egyházban szolgálókról és a bennünket körülvevő társadalmi környezetről”. A körülbelül 25 perces kérdőívben szereplő kérdések a gyülekezetek mindennapjaira, társadalmi környezetére, a missziói feladatokra, a lekipásztorok személyes véleményére kíváncsiak. (*reformatus.hu*)

ALKALMAINK

Hetente

Istentisztelet, vasárnap 10.00
Gyermek istentisztelet, vasárnap 10.00
Énekkari próba, vasárnap 9.00
Baba-mama kör, szerda 10.00-11.00
Biblióra, csütörtök 17.30-19.00
PICI, péntek 17.30-19.00

További alkalmaink

Házi csoport (kéthetente)
április 30., szerda 17.30–19.00
május 14., szerda 17.30–19.00
május 28., szerda 17.30–19.00

Te-TRISZ (hónap második szombat)
április 12., szombat 10.00–16.00
május 10., szombat 10.00–16.00

Tavaszi kirándulás: május 1-jén

Ünnepi alkalmaink

Nagycsütörtök: március 28., 18.00
passió, ÚRV (a biblióra ezen a napon elmarad)

Folytatás a 8. oldalon

ÉRTÉKEINK

Klenódiumok

Varga Lajos Márton

A klenódium kezdetben, legalább is a szakirodalom szerint, ékkövet jelentett, majd lassan kincset, és ereklyét is. Mint amilyenek a szentségek kiszolgáltatásához használatos egyházi eszközök is: úrasztali kelyhek, kenyérosztó tálcák (nálunk, Törökőrött, ezüstből, ónból, alpakából, cserépből, ezüstözve, aranyozva, krómozva). Textilák, közelebbiről terítőkészletek a pulpitusra, szószékre, úrasztalára, ablakpárkányra (a mieink se lyemből, vászonból, bársonyból, fekete, fehér, bordó vagy piros

színben, írásos vagy keresztszemes hímezéssel).

A mi klenódiumaink nagy hányadáról sajnos keveset, vagy éppen semmit sem tudunk. Magyarázható, mert sok más értékünkkel is így vagyunk, de az mégsem érthető, hogy miért vagyunk így. Mi az oka annak, hogy – ritka kivételektől eltekintve – nincsenek feljegyzéseink készítőjükről, adományozójukról, ha csak ők maguk nem gondoskodtak tájékoztatásunkról, fogalmunk sincs elkészülésük és adományozásuk időpontjáról, nem gondoskodott senki szakszerű leírásukról, értékük meghatározásáról, noha klenódiumaink, a maguk módján, műtárgyak volnának, hagyományozandó örökségünk darabjai, amelyeket úgy kellene ismernünk, ahogy személyes értékeinket ismerjük.

A leltárak kéttucatnyit tartanak számon. Némelyik esetében, ha garnitúráról, olyan egymást kiegészítő darabokról van szó, mint mondjuk az úrasztali terítőkről, vagy az úrvacsorához használatos kicsiny, krómozott kelyhekről, akkor persze sokkal többről beszélhetünk. Ezért sem keríthetünk sort mindegyikre, de a legérdekesebbek megérdemlik, hogy külön is felhívjuk rájuk a figyelmet.

Ilyen a legrégebbi, egy 34 cm magas ón boros kanna, amit még 1925-ben kaptunk. Felirata szerint: „A Ganz-Danubius Waggongyár ajándéka a Juranics utcai Református Gyülekezet számára.”

Aranyozott úrasztali kehely 1940-ből

Folytatás a 8. oldalon

Folytatás a 7. oldalról (Klenódiumok)

Vagy az a 22 cm magas, ezüst úrasztali kehely, amit a kőbányaiak ajándékoztak a harmincas években. Szép, karcsú darab, szárán, szinte a kehely alatt, körgallér díszíti, tagolja, s teszi látványát izgalmassá. Amúgy nem mondható beszédesnek. Nem sikerült felfedni sem készítőjének kilétét, sem ajándékozásának évét. Kapni a kőbányaiaktól kaptuk. Felirata szerint: „E pohár amaz újtestamentum az én vérem által. Pál I kor 11:25. Kőbányai Reg. Egyházzrész Százados út és környéke szórvány.” Van egy 27 cm magas aranyozott úrasztali kelyhünk is. A nyelén öt gyűrűből álló díszítés, felül a kehely oldalán felirat: „Vegyétek és igyátok az én emlékezetemre.” Arányai, megmunkálásának minősége szerint hívatásos ötvös munkája, hogy ki volt ő, sajnos, nem sikerült kideríteni. 1940-ben adományozta a Baross téri gyülekezet. Megemlítenénk még egy ezüst, 18 cm magas úrasztali kehely, részint mert meglepően tiszta és nemes formájú, sajnos ennek mestere sem ismert, részint, mert az első törökőri konfirmáltak adományozták 1952-ben. Felirata: „Isten dicsőségére a Bp. Törökőri református egyházközség konfirmáltjai.”

A legrégebb: az 1925-ből való ón boros kanna

8 TÖRÖKŐR

Meg kell említenünk még Flesche Ferencné gyülekezeti tag ajándékát, egy aranyozott kerek kenyérosztó tálcskát. 1973-ban adta a gyülekezetnek „fia emlékére, Isten dicsőségére”. Ugyancsak tőle kaptunk, ugyanezzel az oko-

Van minek örülnünk, ha ez az öröm nem is lehet teljesen felhőtlen, mert a mi klenódiumaink nagy hányadáról sajnos keveset, vagy éppen semmit sem tudunk.

lással, 1975-ben, egy aranyozott, 13 cm magas úrasztali serleget is. Meghajtjuk fejünket előtte. Ahogy Teleki József és neje előtt is, akik 1978. május 16-án ajándékoztak a gyülekezetnek egy vonzó kivitelű kelyhet. Az ajándékozás okát nem ismerjük. Birtokunkban van aztán egy hordozható, ezüst úrvacsorai készlet. A kehely magassága 15 cm, a kenyérosztó tányér négyszögletes formájú, hossza 14 cm, szélessége 9 cm. Eleink fontosnak tartották feljegyezni, hogy Zántó József hódmezővásárhelyi iparművész készítette, azt azonban már nem, hogy kinek a jóvoltából, és mikor került a birtokunkba.

A textíliák közül azt a hímzett úrasztali terítőt emelhetjük ki, amelynek felirata: „Én vagyok az Út, az Igazság, az Élet!” A terítőt, feljegyzéseink szerint, egy „dunavecsei asszonytestvérünk adományozta, aki rokonaival egyszer-egyszer Pesten léte alkalmával templomunkba eljött és látta egyházközségünk buzgó építését”. Talán özv. Matyók Sándornénak hívták, többet azonban nem tudni róla, azonosítani nem tudjuk. A terítő hossza egyébként 250 cm, szélessége 50 cm. Meg kell még emlékeznünk a nagypénteki fekete taft úrasztali terítőnkéről is. Hossza 200 cm, szélessége 120 cm. Vasady Sándorné, valamikori presbiterünk felesége hímezte és ajándékozta a gyülekezetnek.

Vagyis van minek örülnünk, ha ez az öröm nem is lehet teljesen felhőtlen.

Folytatás a 7. oldalról (Alkalmaink)

Nagypéntek: április 17., 10.00 istentisztelet, ÚRV
Nagypéntek: április 18., 18.00 istentisztelet, ÚRV
Nagyszombat: április 19., 18.00 passió
Húsvét első napja: április 20., 5.00 hajnali istentisztelet
Húsvét első napja: március 31., 10.00 istentisztelet, ÚRV
Húsvét második napja: április 1., 10.00 istentisztelet, ÚRV
Aldozócsütörtök május 29., 18.00 istentisztelet ÚRV (a bibliaóra ezen a napon elmarad)

Az ünnepek idején különösen is felhívjuk beteg, idős testvéreink figyelmét a házi úrvacsora lehetőségére.

Lelkészi fogadóórák:

kedd: 17.00–19.00
szerda: 10.00–12.00
csütörtök: 15.00–17.00

Lelkipásztor:

Koroknai-Tegez Ferenc
egyházmegyei beosztott lelkész
Telefón: 333-1942
e-mail: torokor@bpszak.hu
honlap: www.torokor.hu

IMPRESSZUM

TÖRÖKŐR

2014. április

A Budapest-Törökőri Református Egyházközség lapja.
Kiadja a Presbitérium.
Felelős kiadó: Balássy András

E számban közreműködtek:

Koroknai-Tegez Ferenc
Dibuz Ágostonné
Kardos Eszter
Kerekes Péter
Szabó István
Varga Lajos Márton